

УВОДНИ СТИХОВИ

ГРАДИВО ЗА САБОТНА ШКОЛА 4/2018

Сабоџа, 6 октомври 2018

1. „ШТО ДА НАПРАВАМ?“

„Оној, Кој не Го њошиџеди ни Својој сојсџивен Син, џуку Го џредаде за нас сџџе... Но Бог ја докажа џубовџа Своја кон нас, со џоа шџо Хрисџџос умре за нас, ушџе додека бевме џрешни.“

(Римјаниџџе 8,32; 5,8)

„Што да направам?“ се прашувал некој богат земјоделец (Лука 12,17). Земјата му родила изобилно и се прашувал каде да го смести сиот тој род. Размислувал за иднината, па изјавил: „Вака ќе направам: ќе ги урнаам амбарите свои и ќе сосидам поголеми, и таму ќе го собираам сето свое жито и сите свои добра, и ќе ги речам на душата своја: „Душо, имаш многу добра, насобрани за многу години; почивај, јади, пиј и весели се!“ Но Бог му рече: „Безумниче, ноќва ќе ти ја побарам душата твоја; тоа што си го приготвил, кому ќе му остане?“

Многу векови пред ова, прочуениот израелски цар Соломон, во својата книга запишал: „Не труди се да придобиеш богатство, откажи се од таквата мисла; насочиш ли ги очите кон него, него веќе го нема, зашто си направило крилја како орел и летнало кон небото“ – Да се трча по богатствата на овој свет и притоа да се занемари богатството на Небото, навистина е крајно неразумно.

„Што да направам?“ Овој пат Бог е тој што го поставува истото прашање во параболата запишана во Евангелието според Лука 20,13. Тука ја препознаваме неуморната Божја џубов кон Неговиот неверен народ, Израел. Често им зборувал, но тие не го слушале. „Што да направам? Да го испратам својот возљубен син?“ Денеска и предобро знаеме што сториле Израелците и другите народи со возљубениот Божји Син – го распале. Но сепак, Бог во својата безгранична џубов ни објавува дека на секој оној што верува во Него ќе му подари вечен живот.

„Што да направам?“ Сега си ти на ред да го поставиш истото прашање. Единствениот разумен одговор е: со вера да го прифатиш Божјиот дар.

2. ЕДИНОРОДНИОТ БОЖЈИ СИН

**„Во штоа ни се ошкри Божјата љубов, кон нас, што Боџ
Го исшрашо во својот Својот Единороден Син
за да живееме шреку Неџо.“
(1. Јованово 4,9)**

Единородниот Син Божји, спомнат во овој цитат, одамна го напуштил овој свет. Неговата задача на Земјата е исполнета. Додека бил овде, само неколкумина го препознале како Божји Син. Евреите имале одредени очекувања за доаѓањето на својот Месија, но поради нивното неверување, овие очекувања не биле исполнети. Наместо да владее, што би било соодветно за Божјиот Син, Тој овде, на земјата, покорно ја зазел положбата на обичен човек. Но и покрај тоа, на Израелците им дал доволно знаци да можат да препознаат кој е Тој, всушност.

Сепак, пред речиси две илјади години, верските водачи и народот го отфрлиле и го распнале. На кој начин Бог покажал љубов кога го испратил својот Син на Земјата? Тој не го сторил тоа само „правејќи добрини и оздравувајќи ги сите, кои гаволот ги измачуваше“ (Дела 10,38), бидејќи во тоа време само мал број луѓе би имале корист од тоа. Кога Го распнале, умрел свесен за тоа дека ќе им обезбеди спасение на сите идни генерации - дури и на денешната. „Зашто и Христос умре еднаш за гревовите, Праведен за неправедните, за да нè приведе при Бога“ (1. Петрово 3,18).

На тој начин, Бог ја покажал својата неограничена љубов кон нас. Христос не го напуштил овој свет како мртов, туку како воскреснат Спасител. Сега сите „неправедни“ можат да дојдат кај Бога и да примат проштавање. Но, оваа радосна порака за Божјата љубов кон човештвото нема да се проповеда засекогаш. Кога Христос ќе ги земе оние што му припаѓаат, ќе дојде крајот. Затоа брате, сестро, нам ни треба вистинска вера - токму сега!

Сабоџа, 20 октомври 2018

3. ОДГОВОРИ НА ПОВИКОТ

**„Коџа одев и наблжив до Дамаск, одеднаш, околу ѝладне,
ме освейли џолема свейлина од небоџо.“**

(Дела 22,6)

Настанот од животот на Савле на некој начин се однесува на секого од нас. Додека сме живи, нашиот живот е како патување - патување без запирање. При тоа, најважното прашање е: која е нашата дестинација?

Саул бил образован човек, теолог кој целосно го знаел еврејскиот закон - но бил на погрешен пат. Како строг фарисеј, сметал дека негова должност е да ги гони христијаните. Тој дури мислел дека со тоа му служи на Бога. Затоа отишол на пат за Дамаск. Но, со оглед на тоа што бил на погрешен пат, кога е во прашање религијата, Исус Христос го запрел за време на ова патување. Заслепен од болскотна светлина од небото, се оствестил и сфатил дека погрешил и дека чекорел по патот на пропаста. Овој настан направил од Павле нова личност. Доживеал целосна и темелна промена. Од непријател на Исуса Христа, тој станал Негов верен слуга; неговата омраза се претвори во топла љубов, а фанатизмот во вистинска посветеност. Така се случила познатата преобразба: Савле станал Павле.

Секој во светот треба да доживее таква трансформација. Библијата тоа го нарекува обратување. Тоа подразбира напуштање на патот на самоволието за да се следи Христос; заминување од широката патека што води кон пропаста и враќање на тесниот пат, на Христовиот начин на живот (спореди со Матеј 7,13-14). Дури и ако Бог не направил чудо како во случајот со Павле, Тој нè носи пред своето лице. Може да нè пече совеста или посериозни околности, кои знаат да нè снајдат во животот, можат да нè предупредат колку е празен животот без Бога. Бог ни зборува на разни начини; но, за оние кои ќе одговорат на Неговиот повик, започнува Нов живот.

4. ВОСКРЕСЕНИЕ

„Што? Зарем вие мислите дека не може да се верува дека Бог воскреснува мртви?“

(Дела 26,8)

Ойќако му го поставил ова прашање на царот Агрипа, апостолот Павле го изразил своето чудење што тој не ја разбира природата на Бога. За Павле, воскресението претставувало темелна реалност. Незамисливо му било што другите се сомневаат во оваа реалност. А тоа само може да значи дека тие не го познаваат Бога. Воскресниот Христос му се јавил на Павле во слава, и оваа јојави била основа на неговата мисија и служба.

Зошто денес луѓето се сомневаат во врска со воскресението, дур и во христијанскиот свет – кој е така наречен поради Хришта?! Прво, можеби затоа што тоа е нешто што не му припаѓа на нашето искуство. Набљудувањето и искуството се основа на нашето знаење и тие го обележуваат и го ограничуваат нашето размислување. Но, за да го запознаеме Бога, треба да одиме подалеку од ова сфера, имајќи предвид дека Бог е Создателот на сите материјални работи. Тој го дал својот Дух на сè што живее. Таквиот Бог не е тешко да воскресне мртви!

Како што веќе зборуваме за ова, воскресението на Исуса Христа е една од најпознатите потврдени факти од античката историја. Повеќето од она што го знаеме за историјата се темели на традицијата што ја запишале историчарите, додека Христовото воскресение го потврдиле бројни сведоци. Павле им напишал на Коринќаните: „После им се јави еднаш на повеќе од петстотини браќа“ (1. Коринќаните 15,6). Коа тоа не било вистина, до какво ли само јавно противење би дошло во тоа време!

Сабота, 3 ноември 2018

5. СИЛНИОТ ВОЗВИК НА ПРАВЕДНИКОТ

„Боже мој! Боже мој! Зошто ме осѝави?“

(Матѝеј 27,46)

Секој треба да застане за момент и да размисли што значи извикот што се слушнал од Христовата уста додека страдал на крстот. Тие пророчки зборови ги напишал псалмистот Давид неколку илјади години пред самиот настан (Псалм 22,1). Тие ни го покажуваат болното страдање на Спасителот кој умираше. Бог не го поштедил својот Син. Еден друг пророк напишал: „...и го предаде на мачење“ (Исаија 53,10). Зошто тоа требало да се случи?

Илјадници верници го знаат одговорот на ова прашање. Сите тие ќе кажат: „Господ на крстот поднесе маки и умре за моите гревови. Наместо мене стана жртва што ја принесе сам Бог, бидејќи јас не можев да принесам ништо што Бог може да го прифати. Кога Исус извикнува со силен глас, ме осведочува за тоа колку гревот е ужасен во Божјите очи. Поради моите гревови Исус требал да ја доживее темнината на осудата. Затоа сега го прославувам мојот Господ и засекогаш ќе му бидам благодарен за Неговата жртва. Бидејќи Христос бил напуштен, јас сета вечност ќе бидам со Бога во славата на Небото.“

Верникот ја гледа и другата страна на прашањето на Откупителот: „Зошто?“ Тоа е израз на Христовата чистота и безгрешност. Тој самиот не му дал причина на Бога да го напушти; па, затоа може со право да праша зошто требало тоа да се случи.

Сите оние кои мислат дека на Небото може да се влезе без вера во Спасителот Исус Христос, треба да се запрашаат: Дали Бог својот Син би го подложил на толку големи страдања кога би постоел некој друг начин да го спаси човештвото од вечна пропаст?

6. ЗАТВОРЕНА ВРАТА

**„А вечерџа во исџиоџ ден, џрвиоџ од седмицаџа,
коџа враџаџа, каде шџџо беа учениџиџе Неџови собрани,
беше заџтворена џоради сџрав од Јудеџиџиџе, доџде Исус,
засџана насреде и им рече: 'Мир вам!'“**

(Јован 20,19)

Аџде себеси да се обидеме да се замислиме на местото на Исусовите ученици во пресрет на денот кога Исус воскреснал и да ги доживееме чувствата што ги обзеле пред Господ да се појави меѓу нив, за кого верувале дека сџ уште е мртов. Се плашеле од омразата на Евреите, коџа наскоро ќе ја доживеат. Кога тајно се собрале на тоа место, внимателно ја затвориле вратата. И покрај нивната претпазливост, Исус одеднаш се појавил меѓу нив. Првото нешто што им го кажал било: „Мир вам!“

Колкумина од нас ја „затвориле вратата“ од една или од друга причина! Можеби сме го направиле тоа поради гнев, навреда или повреденост, а тој наш став се протега многу години наназад во минатото. Можеби во детството сме доживеале нешто непријатно, нешто што ги нарушило нашите односи со ближните, или можеби сме лути на Бога за нешто што се случило во нашето минато.

Оваа „врата“ нџ држи затворени во нашиот свет исполнет со страв. Таа нџ спречува духовно да напредуваме во нашата душа и да научиме каква е вистинската среќа. Но, таа затворена врата во Ерусалим не го спречиле Господа кога сакал да влезе - па дури ни нашата денес не може да го направи тоа. Секој ден ќе влегува во твоето срце и ќе ги отстранува сите пречки што го парализираат твојот духовен живот. Слушај го! Тој ќе ти даде проштавање на гревовите, здравје и радост. Тогаш и ти ќе сфатиш што значат благословените зборови: „Мир вам!“

Сабота, 17 ноември 2018

7. ДАР

**„Љубовта е во ова: не дека ние сме Го возљубиле Бога, туку
Тој нè возљуби нас и Го испрати Својот Син како жртва
за нашиите гревови.“**

(1. Јованово 4,10)

На повеќето луѓе им е тешко да веруваат во Христовата прекрасна, безусловна љубов кон нас. Но, тој љубовта јасно и славно ја докажал како најголем настан што некогаш се случил во историјата на светот: „Зашто Бог толку го возљуби светот, што Го даде Својот Единороден Син, та секој, кој верува во Него, да не загине, туку да има вечен живот“ (Јован 3,16).

Иако повеќето од оние кои биле воспитувани и одгледани како христијани го знаат овој текст уште од детството, сепак насекаде наидуваме на луѓе кои мислат дека, за да може Бог да ги сака, мораат најпрво да го задоволат со некоја жртва.

Спасението не може да се купи, ниту пак има нешто во нас самите што можеме да му го дадеме на Бога или да се препорачаме пред Него. Да не го испуштиме од вид она што библискиот текст денес ни го кажува: Не дека ние Го засакавме Бога, туку Тој нè засака нас и го испрати својот возљубен син! Иницијативата за спасение на душата доаѓа од Него, а не од нас. Остварувањето на Неговата намера можело да дојде само од Неговата страна. По природа, ние сме духовно мртви „поради вашите престапи и гревови“ (Ефесјаните 2,1). Ова ги прави сите наши идеи и напори пред Бога бескорисни. Тие не можат да отстранат ниту еден грев, ниту некогаш ќе нè доведат до спасение.

Бог Го остварил големото дело на љубовта, тој го дал својот Единороден Син, Господа Исуса Христа, та секој кој искрено ќе ја признае својата вина во животот (вклучувајќи ги и оние кои изгледаат како безнадежен случај), добива бесплатен дар - спасение, проштавање и мир.

8. ВЕТРИШТА НА ЉУБОВТА

„Кој не љуби, не Го ѝознава Боѓа, зашто Боѓ е љубов...“

(1. Јованово 4,8)

Еден човек во својата штала поставил ветерница на која било напишано: „Бог е љубов“. Кога неговите пријатели прашале зошто го напишал тоа, тој одговорил: „За да ме потсетува дека без разлика каков ветер дува, Бог е секогаш љубов“.

И кога ќе задува „развигор“, јужното пролетно благо и топло ветре кое носи благотворен дожд, Бог е љубов. „Секој добар дар и секој совршен подарок иде озгора, симнувајќи се од Отецот на светлината, во Кого нема промени ни сенка од измена“ (Јаков 1,17).

Кога ќе удри ладниот „северник“, ветерот на неволјите и маките, тогаш Бог е љубов. „А знаеме дека на оние што Го љубат Бога и се повикани по Негова волја, сè им содејствува за добро“ (Римјаните 8,28).

Кога ќе задува и виорниот „запад“ и нè удира и се заканува со сета суровост како да нè казнува, Бог е љубов. „Зашто Господ го казнува оној кого што го сака“ (Евреите 12,6).

А тогаш, кога ќе навалат „источните“ ветришта и се закануваат да нè збришат од лицето на земјата, Бог е љубов. „А мојот Бог ќе ја исполни славно секоја ваша потреба, според Своето богатство - во Христа Исуса“ (Филипјаните 4,19).

Можеби сте обесхрабени и очајни. Ако е така, сетете се дека Бог и понатаму се грижи за вас. Она што сега го доживувате или Бог го испратил или дозволил да се случи за да излезе сè добро на крајот.

Да, без оглед на тоа што отсекаде дуваат ветришта, Бог е секогаш љубов.

Се разбира, Бог е љубов, а тоа го сведочи Неговата огромна милост на сите патишта по коишто чекориме. Се надеваме на Неговата добрина и милост со која нè одржува и чува.

Никаква неволја или проблем нема да нè вознемири, дури и тогаш кога не знаеме зошто Бог дозволува *ѝоа да ни се случува*.

Сабоџа, 1 декември 2018

9. НИШТО НЕ Е СИГУРНО

„Вие, кои не знаете што ќе биде утре: зашто, што е вашиот живот? Вие сѐе ѝареа, која се јавува за миџ, и ѝоѝоа исчезнува.“
(Јаков 4,14)

Во ноември 1975 година, голем товарен брод потонал во студеното море за време на една жестока бура. Само една недела пред оваа трагедија, главниот бродски офицер ѝ напишал на сопругата: „Можеби ќе се вратам дома на осми ноември. Сепак, ништо не е сигурно!“ Овие негови зборови ги објавиле дневните весници со имињата на 29-те жртви на бродоломот што се случил.

Не поминува ниту еден ден, а да не се увериме во тоа дека нашиот овоземен живот може да заврши во секој момент. Ајде да прочитаме нешто што често може да се сретне во дневните весници! Една порака звучи гласно и јасно: „Денеска сме овде, но утре можеме да заминеме од лицето на оваа земја!“ Се разбира, Библијата јасно истакнува: Што е твојот живот? Тој е пареа, која се појавува, а потоа брзо исчезнува!

Дали е тоа нашата единствена сигурност - свеста дека во секое време можеме да исчезнеме во вечноста? Никако! Исус Христос е сидрот на нашата душа. Тој ја платил казната за нашите гревови кога умрел на голготскиот крст. И, ако ја признаеме нашата вина пред Бога, ќе добиеме проштавање и вечен живот ако веруваме во Исуса Христа како наш личен Спасител. Тој ни ветува дека никогаш нема да нè напушти, дури ни во моментот на смртта.

Дали вашиот земен живот изгледа празен, бидејќи никогаш ништо не е сигурно? Па, тогаш, верувајте во Христа! Тој ќе ви даде радост што имате сигурност и ќе бидете свесни дека Бог уште сега ви ја обезбедил вечноста – заедно со Него. Животот е неизвесен, смртта е неизбежна. Гревот е причината, но Христос е решението!

Никогаш не е премногу рано да го прифатиме Христа, но во секој момент може да биде предоцна.

Саботиа, 8 декември 2018

10. „БЛАГОСЛОВУВАЈ ГО ГОСПОДА, ДУШО МОЈА“

„Блаґословувај Го Госџода, душо моја, и сѐ ишо е во Мене: Неґовошо свейо име! Блаґословувај Го Госџода, душо моја, и не забораѝи ґи Неґовише добройворсѝива: Тој ґи ирошишава сѝише ишоѝи ґревоѝи, Тој ґи исцелува сѝише ишоѝи болесѝи; Тој ишо ґо сѝиасува живошоѝи од расѝадливосѝи, ише оѝенчува со добрина и љубов; Ти ґо исѝолнува живошоѝи со добрини, ишојаѝи мла-госѝи се обновува како на орелоѝи..“

(Псалм 103,1-5)

Овде Давид и се обраќа на својата душа. Всушност, тој на сопствената душа и зборува: „Немој да бидеш мрзелив, Давиде, немој да бидеш неблагодарен, не се затворај. Заблагодари му на Бога за сето она што ти го дава.“ И тогаш, тој наведува шест посебни благослови зошто треба да го направи тоа:

- 1) Господ ги простува сите твои беззаконија.
- 2) Господ ги исцелува сите твои болести.
- 3) Господ ја откупува твојата душа од уништување.
- 4) Господ те оѝенчува со љубезност и благодат.
- 5) Господ ги исполнува твоите желби, ти дава добри работи.
- 6) Господ те подмладува – го обновува твоето тело.

Драги браќа и сестри, почитувани пријатели на Божјата реч, ако ги разбереме овие шест непроменливи благослови на Господовата милост кои ни се достапни секој ден, тогаш не можеме да останеме рамнодушни. Не е доволно само да знаеме колку Бог е добар или само со умот да веруваме во тоа, туку, за да ја присвоиме вистината во својата душа, ние мора практично да ја искажеме, како Давид: Со устата да ја исповедаме својата вера во нашиот добар Бог!

Да не покажеме вера во Господовите благослови, тоа е сигурен доказ дека сме заборавиле или, уште полошо, сме се дистанцирале од Неговите благослови. Еден од начините да не ја заборавиме Божјата добрина е постојано да се навраќаме и потсетуваме на

неа и да му се заблагодаруваме на Бога за сите благослови со кои секојдневно нè опсипува, како што правел Давид. Ваквиот став ќе ја разбуди нашата душа и ќе ја благослови, ќе ја развесели во Господа, и ние ќе земеме активно учество во Неговите посебни благослови што Тој ги наменил за нас.

Саботиа, 15 декември 2018

11. ДВА ВИТЛЕЕМА

„Светиот Дух ќе слезе на тебе и силата на Севишниот ќе ти осени.“ - (Лука 1,35)

Раѓањето на Исуса Христа се разликувало од секое друго раѓање. Неговото зачнување било натприродно. Ангелот ѝ рекол на Марија: „Светиот Дух ќе слезе на тебе и силата на Севишниот ќе те осени; па затоа и роденото ќе биде свето и ќе се нарече Син Божји“ (Лука 1,35). Детето, кое било зачатото во неа, било од друг свет. И така требало да биде, бидејќи името на детето што Марија го родила е Емануел, што значи „Бог е со нас“, како што стои запишано во Исаија 7,14 и Михеј 1,2-3.

Детето родено во Витлеем имало небесно потекло. Бог се спуштил на земјата во ликот и природата на детето на Марија. На овој свет дошол одозгора, а Неговото отелотворување го овозможило нашето откупување од гревот и вечната иднина со Бога.

Размисли за сево ова. Нашето повторно раѓање, нашето обновување, исто така доаѓа од еден друг свет. Исус рекол дека повторно се раѓаме „од Духот“ (Јован 3,3.7-8). Нашето спасение нема земско потекло, туку доаѓа од самиот Бог преку Исуса Христа преку Неговиот Дух. Всушност, нашето срце станува „Витлеемска шталичка“, местото каде што Исус дошол на овој свет. Ние ја отвораме нашата врата со вера, и Тој се раѓа во нас преку силата на Светиот Дух.

Исуса им го објавуваме на другите со силата што ја всадил во нас преку Неговиот Дух. Тој проникнува во сите области од на-

штиот живот. Ние сме навистина „Витлеем“, местото на Исусовото раѓање, местото на Неговото влегување во светот денес.

Сабоџа, 22 декември 2018

12. О МИЛОСТ БОЖЈА ЧУДЕСНА!

„Каде шио, ѝак, се намножи гревоѝ, ѝаму бладогаѝѝа се јавува во голема избобилноси.“

(Римјаниѝе 5,20)

Во осумнаесеттиот век, Џон Њутн тргнал со својот татко на пат со трговски брод. Наскоро татко му престанал да плови, а Њутн бил принуден да служи на воен брод. Соочен со неподносливи околности, дезертирал, а потоа побарал да биде префрлен на брод кој пренесувал робови од Африка.

Њутн на крајот станал толку нечувствителен за човечкото страдање што конечно станал капетан на неговиот брод кој превезувал робови. Меѓутоа, на 10 мај 1748, неговиот живот засекогаш се променил. Бродот западнал во ужасна, жестока бура. И токму тогаш кога изгледало дека бродот ќе потоне, Њутон гласно извикал: „Господи, Боже, помилуј нè!“

Таа ноќ во својата кабина почнал да размислува за Божјата милост. Со вера во Христовата жртва што ја поднел и заради за него, Џон Њутн ја доживеал Божјата прекрасна милост на мошне личен начин. Со текот на времето тој ја напуштил трговијата со робови и се зафатил со христијанска служба. Иако станал проповедник на евангелието, најмногу бил запаметен по познатата песна „О милост Божја чудесна“ (анг. Amazing Grace), која станала многу популарна во целиот свет. Неговото лично искуство е навистина трогателно и неверојатно сведоштво.

Божјиот Дух нè осведочува за гревот и ни дава сила да го отфрлиме и да се покаеме. Кога го прифаќаме Исуса Христа како личен Спасител, Тој го прави за нас сето она за кое ние самите немаме сила. Ете, тоа е таа прекрасна милост.

Сега сакам да ја славам Божјата бескрајна милост, која ме спаси мене грешниот, зашто бев загубен и сега сум најден, бев слеп и прогледав!

Бог милостиво ги прифаќа оние што не заслужуваат никаква благодат.

Сабоџа, 29 декември 2018

13. КАКО ДА ГО СЛАВИМЕ ГОСПОДА

„Блаѓословен е Царој Кој доаѓа во имејо Госјодово!“

(Лука 19,38)

Победничкото влегување на Исуса Христа во Ерусалим само неколку дена пред неговата смрт, го прикажува Исуса како Господ. Кога Исус ги испратил своите ученици да донесат младо магаре, тој им рекол да му каже на сопственикот: „Потребни Му се на Господа!“ И кога толпата извикувала слава во негова чест, го изговарале 26. стих од 118 псалм: „Нека е благословен оној, кој оди во името на Господа!“

Исус е Господ. Неговото име е единствено и над секое друго име, како што напишал Павле во Филипјаните 2,9. Како дел од сеопфатното име на Исус, зборот „Господ“ се однесува на Неговата сувереност, на Неговата владејачка положба. Тој е цар, и секој верник што верува во Него е член на Неговото царство.

Го поставуваме Исуса да биде Господ и Господар на нашиот живот кога се поклонуваме на царското владеење. Ова значи дека живееме во целосна покорност на Христа. Ние тогаш не можеме да бидеме како оној човек кој тврдел дека е христијанин, а постапувал незаконски и живеел неморално. Кога неговиот пастор му обрнал внимание, тој одговорил: „Не грижете се, сè е во ред. Јас сум само лош христијанин.“

Тоа не е во ред! Воопшто не е! Сигурно не за еден член на Христовото царство. И оваа сабота славете го и возвишувајте го Исуса и со своите дела и со своите зборови. Тогаш можете да им се придружите на другите во објавувањето на вистината: „Исус е Господ!“

ГРАДИВО 4/2018

Уводни стихови

Излегува тримесечно

Издава:

Управниот одбор на
Христијанската
адвентистичка црква
во Р. Македонија

**Превод и
техничка обработка:**
Мелита Томовска

Коригирал:
Томе Трајков

Одговара:
Томе Трајков

ЗА ИНТЕРНА УПОТРЕБА